12/07/2021

В София тържествено бе отбелязан празникът на св. Софроний (Сахаров) Есекски

За първи път тази година тържествено бе отбелязан празникът на св. Софроний Сахаров, исихаст и богослов, един от великите старци – подвижници на 20 век.

Старецът Софроний Сахаров (1896-1993) е познат като духовно чедо и житиеписец на обичания в целия православен свят свети Силуан Атонски и като основател на манастира „Св. Йоан Предтеча“ в графство Есекс, Великобритания.

Богослови и църковни писатели го определят като “вселенско събитие, поразяващо с вселенския мащаб на своето слово“. Негови книги са преведени на повече от двадесет езика и се разпространяват по всички земни континенти. Те предизвикват голям отзвук сред най-широки кръгове читатели – започвайки от такива, които нямат никаква представа и понятие от богословие, до хора с най-високо ниво на академични интереси и водещи

учени в западни университети. Той бе причислен към новоканонизираните атонски старци на 27.11.2019 г. от Вселенската патриаршия и бе официално вписан в диптисите на светците.

В чест на св. Софроний, на 11 юли, денят на неговото успение, бе отслужена архиерейска света Литургия в столичния храм „Св. Наум Охридски“, кв. “Дружба”. Тя бе възглавена от Негово Преосвещенство Белоградчишкия епископ Поликарп, викарий на Софийския митрополит. В съслужение с него в богослужбата взеха участие протойерей Илия Манолов, свещеник Владимир Гълъбов от храмовото духовенство, свещеник Лука Китин, свещеник Гавриил Николов, йеродякон Вартоломей и йеродякон Поликарп. За благолепното църковно богослужение допринесе изпълнението на хор „Св. Наум Охридски“, ръководен от д-р Андрей Касабов – на дясната певница, и Стоян Янъков на лявата.

В чест на новопросиялия светец бе изпълнена специално написаната служба в негова чест, поместена в книга, съставена от йеромонах Атанасий от Зографския манастир.

Всички песнопения – „подобни“ стихири, седални, тропари и др. са съставени по оригиналните метрически първообрази на св. Йоан Дамаскин, св. Роман Сладкопевец и другите мелотворци на Църквата. Поради значимостта, която има всяка сричка за мелодичното изпяване на стихирите, думите са изписани изцяло, за да бъдат по-лесно виждани от певеца.

Изданието, както казва самият съставител, е благодарение на съборния труд на мнозина. Редактор е Анна Косицкая от Санкт Петербург, дългогодишен редактор на богослужебни текстове, и йеромонах Далмат от Троице-Сергиевата Лавра. Песнопенията са нотирани от Андрей Касабов, който е съставил мелодията на трите „Слави“, а Тянко Николов е направил ортографските нотни редакции, студентката Мария Василева е нотирала всички „подобни“ стихири и тропари, а Деница Генчева специално е нарисувала за изданието икона на св. Софроний.

В края на литургията с пастирско слово към многобройните присъстващи се обърна епископ Поликарп. Неговото слово бе за живота и трудовете на св. Софроний, който е просиял със своята аскеза и всецяло отдаден на Бога живот. Владиката поздрави духовенството и присъстващите благочестиви християни от името на Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Неофит, благодари на духовниците, взели участие в богослужението, на певците за сладкопението и на всички, уважили

неделната богослужба и св. Софроний Сахаров.

Той сподели, че лично е посещавал нееднократно местата, където със слово и живот се е подвизавал светеца, както и колко много цветя има на неговия гроб през цялата година, положени от неговите многобройни духовни чеда.

С думи на благодарност към владиката се обърна предстоятелят на храма ставрофорен иконом Христо Пудин, който му пожела да бъде здрав, да има крепки сили по щедростта и милостта Божия и все така с любов да обгрижва Софийска епархия. Като дар и спомен от празника отец Христо поднесе в дар на епископ Поликарп икона на св. Софроний и красива кошница с цветя.

ЗА ПОВЕЧЕ СНИМКОВ МАТЕРИАЛ НАТИСНЕТЕ ТУК – https://flic.kr/s/aHsmWaPGFs

+++

Старецът Софроний се ражда в Москва на 22.9.1896 г. От 1915 до 1917 г. той учи в Художествената академия и във Факултета по живопис, а през 1920-1921 г. – Малка пластика и архитектура. В периода 1922-1925 г. посещава Италия и Берлин и се заселва в Париж. Впоследствие отива на Света гора и се подвизава там като монах-пустинник: отначало в Руския манастир „Св. Пантелеймон”, а след това в „страшната” Карулия и в килията „Света Троица”, недалеч от манастира „Св. Павел” (1925-1947 г.).

В 1947 г. се завръща в Париж, където живее до 1959 г., а след това заминава за Англия – в графство Есекс. Там старецът основава манастира „Св. Йоан Предтеча” в канонично подчинение на Вселенския патриарх. Умира в този манастир на 11.7.1993 г. в дълбока старост, на 97 години. Живее почти цяло столетие, преминавайки през много социални, духовни и световни катаклизми. Много богослови и монаси отбелязват, че старецът Софроний е най-великият подвижник на нашето време.

Митрополит Йеротей Влахос пише, че той може да е поставен в една редица със св. Симеон Нови Богослов и св. Григорий Паламà – сродява ги един опит и дарование. Своя път, подобен на опита на св. Симеон Нови Богослов, старецът е описал в книгата си “Да видиш Бога както Си е”. Едновременно с това, старецът Софроний води диалог със схоластичното академично богословие – в преписката си с Балфур, публикувана в книгата под название “Подвигът на богопознанието”. По същия начин в своето време св. Григорий Паламà води полемика със съвременната му схоластика. Много от писанията на св. Софроний се отнасят до въпроси от духовния живот и са предназначени за пастирите – за служителите и наставниците на

християните, и в неговите наставления личат големите му дарования като исихаст и богослов.

bg-patriarshia.bg